

Nieuwsbrief Drugspastoraat

NR. 3/2022

Het licht komt

De dagen zijn kort, de nachten zijn lang, het is koud buiten en Sinterklaas is al langs geweest: kortom we zijn weer aan het einde van het jaar gekomen. Een tijd om terug te kijken op het afgelopen jaar en misschien ook een tijd om vooruit te kijken naar wat het volgende jaar ons kan brengen. De donkere tijd van het jaar en de kou doet ons bij elkaar kruipen, zodat we het allemaal goed weerstaan en we een beetje warmte van elkaar ontvangen. En er is hoop. Hoop op licht. Hoop op licht in onze wereld van duisternis. De herinnering aan de geboorte van een klein kind, geboren om grootse dingen te doen. De herinnering aan dat kindje Jezus in die koude stal, mag ons hoop geven. We hoeven het niet alleen te doen. Er is iemand die om ons geeft en die met ons meeleeft. De nacht is nooit zo donker, of er zal weer licht schijnen. Licht in de vorm van een klein kind en ook licht in de vorm van de dagen die weer lengen na 21 december. Het is niet alleen een donkere tijd, het is vooral een hoopvolle tijd. Allen gezegende kerstdagen gewenst en alvast een gelukkig nieuw jaar!

De Lourdesreis Door: Wendy Kempees

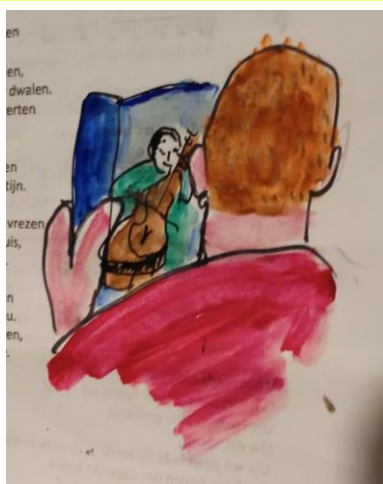
Van 9 tot en met 17 september 2022 vond de Lourdesreis van het Drugspastoraat plaats. Wendy Kempees ging mee en schreef een prachtig gedicht waarin zij de reis samenvatte. Dit gedicht leverde haar de eerste prijs op in de schrijfwedstrijd die tijdens de reis werd gehouden en daarnaast werd dit gedicht al gepubliceerd in de Volkskrant. Het is een prachtig stuk geworden wat we met haar toestemming ook hier afdrucken om een beeld te geven van de reis.

Amsterdam, bami' gegeten.
twintig uren in de bus gezeten.
Aankomst in Lourdes, de lunch gemist.
'smiddags naar het kasteel, voor wie
op tijd was en het wist.
Wie te laat was ruimde bij de haar
kamer in.
Herjes en helemaal naar de zin.
Slapen na een biertje of een glas
wijn.
Praten tot laat over het gelof of
verstaafd zijn.
Veel gepraat, gelachen of gehuild.
Zijn eerste avond is niet snel verbruid.
Saamborigheid, Lourdes en moeheid
Spelen een rol.
Morgen een nieuwedag het programma
is vol.
Een heerlijke pick-nick, stokbrood
en brie.
In de schaduw van een grote
zee.
Tegenover de grut waar Bernadette
maria zag.
Op weg naar de kruisweg.
Die we lopen, moe, benauwd dit doen
we niet simpelweg.
Een opgave net als Jezus die de
moeilijke weg moest gaan.
Lopen we deze weg, en kunnen we
soms stilstaan.
Bij zijn lijden, zijn vallen en opstaan.
Her was voor velen een emotionele
weg te gaan.
Zo zie je maar hoe klein we zijn
en waar we staan.

Niet alleen de kruisweg was
mooi en onvergetelijk.
Ook de lichtprocessie was indruk-
wekkend, je vergeet de tijd.
Waarin we leren, met zoveel mensen
vroom en geloof of niet.
Ik heb ervan genoten en dan
lieg ik neder.
Sommige mensen vertellen hier
verhalen, zo diep van binnen.
Dat we be allemaal in ons hebben
uit-
opgenomen en van genoten.
Blijkt wel uit de ochtendgebeden, zorg
en kaarsjes branden,
waarbij we ons hele
leven ontbloten.
Ook 's avonds zijn de gesprekken
hier,
Van een hoog niveau, over God,
Jezus, Maria, de drieëenheid.
en bier.
Verstoring van drugs, sterke
drank en nog meer.
Zo'n vakantie als Lourdes krijgen
we nooit meer.
Dank aan de begeleiding, vrijwilli-
gers, verpleegkundigen.
en zelfs een dokter.
Dank aan jullie, van wie ik veel
geleerd heb.
Ik ga met een voldaan gevoel naar
huis.
Bedankt, Liefs Wendy

Update project Walk of Life

Vorig jaar werden wij verrast met een enorm bedrag van de overheid om ons project 'Walk of Life' op te zetten. Er is keihard gewerkt om onze dromen en ambities te realiseren, want nu wij geld hadden gekregen hoefde het niet bij dromen te blijven. Er werd een website gebouwd waar een database aan gekoppeld is. Wij ontwierpen een logo en staken veel tijd in het benaderen van mensen zonder netwerk. De levensverhalen van deze mensen moesten worden verteld. Wij tekenden tijdens de gesprekken de mensen na of de fotograaf maakte prachtige portretfoto's. Het verwonderde mij dat mensen zoveel veerkracht hebben om de klappen van het leven te trotseren. Het gebruik van middelen is dan eigenlijk een logisch gevolg. Ik leerde dat mensen keuzes maken die in de ingewikkelde situaties goed te begrijpen zijn. Heel veel mensen vonden het fijn om hun verhaal te vertellen en wilden het eigenlijk al direct openbaar maken. Wij zijn daar wat terughoudend in maar in sommige gevallen is het verhaal zo aangrijpend dat wij in overleg met de betrokkene Joris van Casteren het verhaal laten opschrijven en plaatsen wij het zichtbaar voor iedereen op de website www.walkoflife.nu. De databank raakt voller en voller en nu is het tijd om buiten onze stadsgrenzen te gaan kijken en ook andere mensen te zoeken die ook levensverhalen gaan opdelven. Zij volgen hiervoor een degelijke training zodat de verhalen goed worden overgebracht. Wanneer dan iemand zonder netwerk overlijdt kan zijn of haar levensverhaal zo worden verteld zoals de overledene het leven heeft ervaren. Wil je ook jouw levensverhaal op laten tekenen, neem dan gerust contact op met het Drugspastoraat of de mensen van de Walk of Life (06 54 254 604). Wij willen graag naar je luisteren en jouw verhaal ook vastleggen.

Allerzielenherdenking 1 november 2022

Door: Dr. Co van Melle

In de herdenkingsdienst van de overleden mensen, die door het Drugspastoraat begraven/gecremeerd waren (bijna 30 in de afgelopen 2 jaar!) ging er iets mis. Een boomlange man viel ineens "Plof!" op de grond. Kundige helpers hielpen hem weer in de houding. De dienst ging gewoon door, alsof het erbij hoorde. Het kaarsenritueel, de celliste met Ave Maria, daar raak je toch niet van uit je doen. Ook niet van de tekst, die juist benadrukte, dat Jezus' woorden vooral door eenvoudigen verstaan worden. Toch gaat het in de kerk wel steeds over dood en opstanding. Die drugsdoden komen ook heel dichtbij. Maar misschien had de man ook niet gegeten. Moeten we voortaan bij binnenkomst een paar broodjes neerleggen?

Huiszegeningen

Nog even en we mogen het nieuwe jaar inluiden. Hopelijk wordt 2023 een mooi jaar vol betekenisvolle ontmoetingen en waardevolle activiteiten. Een van de eerste feesten in het nieuwe jaar is Driekoningen (6 januari). Op die datum herdenken we dat de drie wijzen uit het oosten met giften langskwamen om de kleine Jezus eer te brengen in de stal van Bethlehem. Dit feest wordt ook wel *epifanie* genoemd, of *de openbaring van de Heer*. Openbaring omdat Jezus door de wijzen aanbeden werd en zo werd de bekendmaking van zijn komst gevierd. Jezus werd geopenbaard aan de wijzen en daarmee aan de hele wereld. Een traditie die hierbij hoort is om huizen te zegenen. Aan het begin van het jaar worden huizen gezegend zodat Jezus in alle huizen geopenbaard mag worden en ook opdat het huis het komend jaar tot zegen van de bewoner mag zijn. In Oost-Europa wordt deze traditie uitgevoerd door mensen verkleed als de drie wijzen, die langs de huizen gaan om deze te zegenen. In Nederland doen we dat niet zo, maar wordt er nog steeds een zegen met krijt boven de deur geschreven of op een kaart gezet en boven de deur opgehangen. Deze zegen luidt: *Christus mansionem benedicat*. Oftewel: Christus zegene dit huis. Dit jaar willen we deze mogelijkheid ook aanbieden aan alle mensen verbonden met het Drugspastoraat. Mocht je graag je huis laten zegenen, neem dan contact op met Quirien van Berkel (06 44 931 760)

Themabijeenkomst psychiatrie en zingeving op de Passeerdersstraat

Op dinsdag 20 september was Pebbles op bezoek bij HVO op de Passeerdersstraat. Zij heeft hier invulling gegeven aan de maandelijkse themabijeenkomst voor het zorgpersoneel. Pebbles heeft in de presentatie ingezoomd op de verbanden tussen psychiatrie en zingeving/spiritualiteit, en er is uitgebreid gesproken over manieren om hieraan (meer) aandacht te besteden in het contact met de bewoners. Bovendien heeft ze verteld over geestelijke verzorging en wat Drugspastoraat voor de mensen en voor hen kan betekenen. De bijeenkomst werd door de groep erg gewaardeerd. Wij hopen dit soort bijeenkomsten binnen zorginstellingen in de toekomst vaker te organiseren!

Kleine zuster van Jezus Andrée-Julienne overleden

Op 2 oktober overleed de kleine zuster van Jezus Andrée-Julienne. Deze zuster streek met enkele medezusters in het midden van de vorige eeuw neer in Amsterdam. Geïnspireerd door het gedachtegoed van Charles de Foucauld begonnen zij hun werk vanuit een woonboot aan de Lijnbaansgracht. Ze maakten contact met eenieder die er kwam aanwaaien: buurtbewoners, verslaafden, daklozen, dwalers. Iedereen was welkom. Later verhuisden ze naar een huis aan de Rozenstraat om daar hun werk voort te zetten. Toen het Drugspastoraat eind jaren 80 ontstond, was Andrée-Julienne al snel nauw betrokken. Zij heeft als vrijwilliger in de jaren die volgden heel veel betekend voor de mensen die bij het Drugspastoraat hun heil zochten. Door huisbezoeken, vieringen, Lourdesreizen en al haar andere werkzaamheden was ze enorm bekend en geliefd. In 2012 verhuisden de zusters naar IJburg alwaar ze hun werk op een nieuwe manier handen en voeten gaven. Alhoewel Andrée-Julienne al enkele jaren niet meer actief was als vrijwilliger bij het Drugspastoraat, was ze nog zeker niet vergeten. Dat bleek ook wel bij haar uitvaart waar vele bekenden uit haar tijd bij het DPA ook aanwezig waren. Ze heeft op haar eigen verzoek een rustplaats gekregen in het graf van het Drugspastoraat, tussen de mensen die ze diende. Dat ze daar mag rusten in vrede.

Overleden van september tot en met december 2022 in verbondenheid met het DPA

Naam:	Overleden op:
Monique Hartman	04-09-2022
Kleine Zuster van Jezus, Andrée-Julienne	02-10-2022
Cherelita Sta Ana	08-11-2022

Dat zij mogen rusten in vrede.

Agenda

Elke week:

Zondag: 16:00-17:00, Crypteviering, Oudezijds Achterburgwal 45.

Donderdag: 10:00-12:00 Inloopspreekuur, Oudezijds Voorburgwal 14.

Belangrijke data:

18 december Cryptedienst met maaltijd
25 december Kerstviering om 16:00 uur in de Crypte

Reünie Lourdesreis

Op vrijdag 14 oktober vond de reünie plaats van de Lourdesreis die plaats vond van 9 tot en met 17 september 2022. De opkomst was hoog en het was geweldig om veel deelnemers en begeleiders weer terug te zien. Herinneringen werden opgehaald en foto's gedeeld en bekeken. Ook had een van de deelnemers heerlijke bara en roti gemaakt. Samen werd genoten van deze lekkere maaltijd. Aan het einde kreeg iedereen de kans om te delen wat de reis voor hen betekend had en wat ze meegenomen hebben naar hun dagelijks leven. Bij vertrek was er ook voor iedereen nog een fotoboekje beschikbaar. Een geslaagde avond en een mooi moment om iedereen weer terug te zien.

18 december maaltijd na de viering

In samenwerking met de organisatie Amsterdam Verbindt wordt op verschillende zondagen na de Crypteviering een heerlijke maaltijd aan de deelnemers van de dienst aangeboden. Vrijwilligers van Amsterdam Verbindt bereiden alles voor en zorgen dat het eten precies op tijd klaar staat zodat de Cryptebezoekers gelijk kunnen aanvallen wanneer de dienst is afgelopen. Op zondag 18 december is het weer zover. Ieder die wil is van harte welkom om aan te sluiten bij de dienst en om nadien een vorkje mee te pikken.

Kersttijd

**Kersttijd
't is geen
Tijd voor verdriet
Of tijd voor lijden
Deze tijd**

**Wanneer het leven
echt hard is
Als Jezus in je hart is
Ben je een held
Zonder geld**

**Dan ben je ook rijk
En belangrijk
En nog meer
Beste wensen
Betere mensen
Maar echt sterke mensen**

Door: Predrag Mitrić